

יבית אומר

עלון שבועי לכבודו של רבנו הגדול
מרן רבי **עובדיה יוסף** זצוק"ל

פרשת בראשית

תשרי תשפ"ז

גיליון מס' 618

שלוש עשרה שנים לפטירתו של רבנו הגדול

דבר העורך הרב יצחק בר זכאי

מאז הסתלקותו של מרן זיע"א עברו 12 שנים ולא רק שדרכו והליכותיו לא נשכחו אלא מיום ליום דרכו ומשנתו מתפשטים יותר ויותר להחיות כל בית ישראל.

בכל פינה ברחבי העולם עוסקים בתורתו ופסקותיו והליכותיו, כאשר הם מרפא לנפש ואור לעינים.

כל מי שהתחיל לטעום מאורו ותורתו חש שמרן עדיין חי איתנו, מדריך, ומייעץ, מבין ומעודד את כל אחד ואחד מאיתנו בשפה שלו.

הסוד להמשכיות דרכו של מרן הוא עמל ויגיעה שנים רבות ודאגותיו לכלל ולפרט **ומסירות נפשו אליהם**.

בדרך זה ייסד מרן את דרכו עד ביאת הגואל ע"י בניו ממשיכי דרכו, ותלמידיו ותלמידי תלמידיו שלאורו הולכים ובתורתו יגיעים להעמיד ההלכה על תילה.

רק לאחרונה התפרסם סרטון שבו מרן צפה ברוח קודשו וזועק לפני כעשרים שנה (בהסכם אוסלו) להזהיר כי יבא היום ואותם מחבלים שפלים **יכנסו מעזה לאשקלון** וליישובים סמוכים ומי יודע מה ילד יום.

תורתו של מרן מכרזת עליו **מסוף העולם ועד סופו** ולאורו נפסקת ההלכה לשעה ולדורות.

לא פעם התבטא מרן על סבל ויסורים ורדיפות שהיו מנת חלקו כל ימי חייו,

אך שם לו מטרה להמשיך כדי להנחיל לעם את תורתו ופסקותיו.

גדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם

זכותו תגן עלינו

שעון קיץ:

שקיעת החמה - 18:17

נץ החמה - 6:38

סו"ז ק"ש: מג"א - 8:54 הגר"א - 9:29

סוף זמן תפילה: הגר"א - 10:28

צאת שבת - 18:48

זמן ר"ת במוצ"ש - 19:29

הזמנים הם לפי אופק ירושלים

פנינים מתורתו על פרשת השבוע

ויקרא אלוקים לאור יום ולחושך קרא לילה (א', ה')
הקשה מרן זיע"א: נאמר במדרש רבה (ג', ו') על הפסוק ויקרא אלוקים לאור יום ולחושך קרא לילה, שלא ניזכר שמו של הקב"ה אצל החושך (שהרי לא כתוב ויקרא אלוקים לחושך לילה), משום שאין הקב"ה מזכיר שמו אלא על הטובה שהוא היום,

וא"כ קשה מדוע נאמר בפסוק ליל שמורים הוא לה', הוא הלילה הזה לה' (שמות כ"ח) והוזכר שמו של הקב"ה **אצל הלילה**.

ותירץ מרן: על פי מה שאמרנו בזהר הקדוש (בא דף ל"ח.): תניא, באותו לילה (ליל יציאת מצרים) היה אור כמו בימי תקופת תמוז, כדכתיב: ולילה כיום יאיר, כחשיכה כאורה, וכל העולם ראו את דינו של הקב"ה, ובשעה שיצא ישראל ממצרים, נמצאו בכורי מצרים מתים בשווקים לעיני הכל, ע"כ.

ולפי זה אתי שפיר שבליל פסח ההוא, היה הלילה מאיר כאור יום, ולכן אפשר להזכיר עליו את שם ה'.

ויברא אלוקים את האדם בצלמו בצלם אלוקים ברא אותו (א', כ"ז)
כתב מרן זיע"א: איתא במדרש: רבות בנות עשו חיל, ואת עלית על כולנה – זה משה, שנתעלה על כל האדם, כיצד?

אדם הראשון אמר למשה: אני גדול ממך שנבראתי בצלמו של הקב"ה, **אמר לו משה:** אתה כבוד שניתן לך – ניטל ממך, נראה שאין הכוונה שבאמת אמרו כן זה לזה, הכל באופן תיאורטי.

ולכאורה כל אדם נברא בצלמו של הקב"ה, וכמו ששנינו (אבות ג.): חביב אדם שנברא בצלם, ואם כן מהו החידוש באדם הראשון?

אלא רצונו לומר כמו ששנינו בגמרא (ב"ב נח.): רבי בנאה היה מציין את הקברים, וכשהגיע למערת המכפלה לציין את קברי האבות, אמר: נסתכלתי בשני עקביו של אדם הראשון והיו **דומים לשני גלגלי חמה**, ומובא שם שיצאה בת קול ומנעה ממנו מלהכנס לפניו מערת אדם הראשון, באומרה: נסתכלת בדמות דיוקני, בדיוקני עצמה אל תסתכל, וזהו שבחו של אדם הראשון – **שצלמו היתה כגלגלי חמה ובדמות מיוחדת**, אמנם קודם החטא בודאי שהיה הרבה יותר מאיר,

וכמו שאמר לו משה רבינו: כבוד שניתן לך – ניטל ממך, שנאמר: ואדם ביקר בל ילין, כי בו ביום סרתי, וזה שנאמר: ביום ברא אלוקים אדם בדמות אלוקים עשה אותו, באותו היום דווקא, אבל קירון עור פניו של משה נשאר עד יומו האחרון, שנאמר: לא כהתה עינו ולא נס ליחו, ונאמר: ומשה לא ידע כי קרן עור פניו.

(מאור ישראל, דרושים עמ' פ"ב)

וישם ה' לקין אות לבלתי הכות אותו (ד', ט"ו)

ובילקוט נאמר: רב אמר – כלב מסר לו לשומר

ביאר מרן זיע"א: הקשה בעל הכתב סופר שאם אכן נמסר לקין כלב לשומר, אם כן היתה התורה צריכה לכתוב שהקב"ה נתן לו שומר, ומדוע נאמר שהקב"ה שם לו אות?

אלא ביאור הדבר כך הוא – שהרי קין חטא בכפיות טובה כלפי הקב"ה, שבמקום להביא קרבן משובח לאות תודה להקב"ה, הביא קרבן גרוע ואין לך כפיות טובה מזו, ומחמת זאת לא קיבל הקב"ה את קרבנו, וכך נתגלגל הדבר שקינא באחיו עד שהרגו נפש.

ורצה הקב"ה לאלפו בינה וחכמה, ולכן נתן לו כלב לשומר בדוקא, יען כי **הכלב כידוע יודע להכיר טובה לאדוניו**, ורצה הקב"ה שיהיה הכלב לאות וסימן לקין שילמד ממנו מהי מידת הכרת הטוב,

ומשום כך לא נכתב שהכלב היה לו לשומר, אלא נאמר שהיה לו לאות. **(מתוך שעור במוצ"ש)**

חידודי ידע

1. מהי המילה הארוכה ביותר בתורה?
2. באיזה פרק בתהילים מוזכר שם ה' 18 פעמים?
3. היכן כתוב שם ה' – השם?
4. על מה נאמר בתורה, כמו לא היה, וכמוהו לא יהיה.
5. על מי נאמר בתנ"ך שמתו בשיבה טובה?
6. על מי נאמר בתנ"ך שהיה אדמוני?
7. היכן מצינו בתורה 33 פסוקים זה אחר זה המתחילים באותה מילה?
8. היכן מצינו בתורה 5 מילים כל אחת בת 2 אותיות זו אחר זו?
9. היכן מצאנו פסוק בתורה שמופיע בו המילה או 6 פעמים?
10. מי הם האב והבן שנקראו בתורה ע"ש הצלה?
11. אלו נשים בתנ"ך נקראו ע"ש מעשיהם הטובים?
12. מה הם השמות הנוספים של מרים הנביאה?
13. מה הם השמות הנוספים של שלמה המלך?
14. מה הם ארבעת השמות של מלך המשיח?
15. מי הם הזוגות בתנ"ך שהאיש והאשה מתחילים באותו אות?
16. אלו אותיות קטנות מוזכרות בחומש בראשית?
17. אילו ספרים בתנ"ך מתחילים באות גדולה?
18. כמה פרקי תהילים בנויים על סדר הא-ב?
19. איזו מילה היא השכיחה ביותר בתנ"ך?
20. היכן כתוב בתורה ויאמר יעקב, ולא כתוב מה הוא אמר?
21. היכן מוזכרים בתורה כחול, לבן, ירוק, והם לא צבעים.
22. איזה מפסוקי דזמרה לא לקוח מתהילים, אך דוד המלך אמרו?
23. כמה פעמים מוסיפים בשבת ויו"ט את הפסוק שמע ישראל?

תשובות.

1. ובמשארותיך - 10 אותיות.
2. תהילים כ"ט - מזמור לדוד הבן לה'.
3. ליראה את השם הנכבד (דברים כ"ח, נ"ח).
4. מכת ארבה, מכת בכורות.
5. אברהם אבינו דוד וגדעון (בראשית רבה מ"ד, כ').
6. עשיו דוד.
7. פרשת מסעי "ויסעו..."
8. 1. ויולד נח את שם את חם. 2. אל תראו כי גם זה לך בן (וישלח) 3. כי יד על כס י-ה (בשלח)
9. או גבן, או דק, או תבלול, או גרב, או ילפת, או מרוך אשך (אמור)
10. האב משה - "כי מן המים משיתיהו" (שמות) הבן אליעזר - "כי אלוקי אבי בעזרי ויצילני" (שמות י"ח)
11. 1. נעמה אשת נח (שמעשה נעמים) 2. יסכה-שרה שסוכה ברוח הקודש. 3. קטורה-הגר שנעים מעשיה כקטורת 4. שפרה-יוכבד שמשפרת הוולד.
12. פועה, אפרת, עזובה, חלאה, נערה. (שמות רבה א-י"ז)
13. ידידה, קהלת, אגור, יקר, למואל, ישואל, אוקל. (שיה"ש רבה א')
14. מנחם, שילה, חנינא, ינון (סנהדרין צ"ח) ר"ת משיח- (הגרי"א)
15. 1. נח-נעמה 2. עשיו-עדה 3. אהרן - אלישבע 4. אחאב-איזבל יהוידע-יהושבע 6. אחשורוש-אסתר.
16. בפרשת בראשית - בהבראם, ובפרשת חיי שרה - ולבכותה.
17. בראשית, שיר השירים, דברי הימים, משלי.
18. ששה פרקים 1. פרק כ"ה-לדוד אליך. 2. פרק ל"ד-לדוד בשנותו, 3. פרק קי"א- הללויה אודה ה', 4. פרק קי"ב-אשרי איש, 5. פרק קי"ט- אשרי תמימי דרך, 6. פרק קמ"ה- תהילה לדוד.
19. המילה את.
20. בפרשת וישלח - כשהמלאך שואל לשמו- התשובה היא ויאמר יעקב.
21. כחול - כחול אשר על שפת הים, לבן - לבן הארמי, ירוק - ואביה ירוק ירק בפניה.
22. הודו, ויברך דוד-מדברי הימים.
23. 1. בקדושת מוסף, 2. בהוצאת ס"ת (לאשכנזים)

עלון השבוע מוקדש

להצלחת ידידינו הנכבד עוסק בצורכי ציבור באמונה איש החסד

הרב אברהם ישעיהו שטן שליט"א

זכות מרן תגן בעדו לרוות נחת מכל יוצאי חלציו

מתוך בריאות איתנה באושר עושר ובכבוד

ויזכה לעשירות מופלגת ביותר

מעשה רב

סיפר רבי יוסף חי סימן טוב שליט"א

באחד הימים הגיע פסק מבית דין באמריקה להתיר אשה

שבעלה ברח ממנה.

חברי בית הדין פסלו את הקידושין (וממילא התירו את האשה)

וביקשו ממרן זיע"א שיצטרף לפסק דינם

מרן היה עסוק באמצע כתיבת תשובה בהלכה, ולפיכך שלח את מזכירו

הרב קריספל שליט"א שיקח את פסק הדין אל רבה של ירושלים

רבי שלום משאש זצ"ל שיחווה את דעתו על כך,

הרב משאש שהיה חרוץ מאוד בכתיבתו, כתב תשובה לאורך ולרוחב

בהיתר אותה אשה ושיגרה אל ביתו של מרן זיע"א.

באותם הימים קיבל מזכירו של מרן טלפון במפתיע, מאחד הרבנים

באמריקה שאמר לו כך: קטונתי, ואיני מחווה דעתי בהלכה,

אך דעו כי אביה של האשה הניח מליון דולר כדי שיתירו את ביתו.

הרב קריספל עלה מיד לביתו של מרן לספר לו דברים כהוויתן

כפי ששמע בשיחת הטלפון.

ויהי הדבר לפלא! עוד בטרם הספיק לספר למרן את הדברים פנה אליו

מרן ואמר "אני לא מסכים בזה עם הפסק של הרב משאש" -

זה לא נראה לי, מפני שיש כאן עדויות שנראות רחוקות מן האמת, תנסה

להשיג לי את אבי החתן ותברר איתו את הפרטים המלאים,

היה זו מהפעמים הנדירות שלא הסכים מרן עם פסקו של עמיתו

הרב משאש זצ"ל.

חקרנו ודרשנו והתברר שאכן הכל היה שקר, ואכן האבא שלח כסף עבור

כך, נודע להרב משאש את הנעשה, נטל לידו את הפסק מתוך צער וכתב

עליו "זה בית דין חצוף והאשה הזאת אסורה עולמית ללא גט"

אך יחד עם זאת מרן זיע"א לא נח ולא שקט, ופנה מיד למזכירו ואמר:

יש כאן אשה שבעלה ברח ממנה, וצריך לעזור לה! אם האבא מוכן

להשקיע סכום גדול של כסף כדי להתיר את ביתו, אולי נבקש ממנו שיתן

את הכסף לחתן עצמו כדי שיתן גט לאשתו.

ואכן מרן זיע"א הביא לפניו את שני הצדדים והשיבם לשיחה שממנה

יצא לבסוף גט.

עוד סיפר הרב

יהודי חשוב שכיום מבכירי מזכה הרבים נכנס למרן זיע"א לשאול אותו,

בהיות וקודם חזרנו בתשובה הוא עבד בבית קולנוע ונשאר חייב להם

כסף, האם צריך להשיב להם את הכסף או יש בזה משום מסייע לדבר

עבירה, שאל אותו מרן זיע"א מלפני כמה שנים החוב, וכשענה שהם

חובות מלפני שנים רבות, השיב לו מרן שאינו חייב להחזיר את החוב

לבעלי הקולנוע,

כי בודאי לא עשו פרוזבול והשביעית משמטת.

סיפר רבי משה אבידן שליט"א

לפני מספר שנים הוזמן מרן זיע"א לערוך חופה לחתונה של בחור ישיבה

מירושלים.

מרן כהרגלו הסביר תחת החופה לחתן הצעיר את משמעות הכתובה, וענין

השבועה חמורה, ועל מה הוא נידרש לחתום.

ולבסוף שאל את החתן: אתה מסכים? ואותו חתן עונה בחוצפה, לא! מרן

ציטט לו במקום עשרות פוסקים שדעתם כך, אך החתן עדין עומד על שלו,

מרן זיע"א עזב את האולם ואמר: איני יכול לעשות חופה כנגד דעת

הפוסקים, והוסיף ואמר לחתן:

חצוף! למדתי יותר ממך, קבל מה שאומרים לך,

אך החתן שוב מנענע בראשו לאות לאו, ומסרב.

לאחר כשעה הביאו רב אחר שיסדר חופה, התזמורת ניגנה, והחתן נכנס

לחדר יחוד, כשיצא מהחדר יחוד, הרימוהו חבריו של החתן על שולחן

גבוה ורקדו עמו.

לפתע, נטה השולחן על צידו, והחתן הושלך מגובה רב אל רצפת האולם,

ולא יכל לקום ולעמוד על רגליו, את שארית חתונתו הוא בילה שוכב בצד

האולם נאנק מכאבים.

וראו כולם איך הקב"ה מקפיד על כבודם של תלמידי חכמים ונפרע מיד.

(קונטרס האמת והשלום אהבו עמ' 32)

לעילוי נשמת

היקר והנעלה איש החסד אהוב על הבריות

מר יונה בן טובה ז"ל

נלב"ע אלול תשפ"ו

ת.נ.צ.ב.ה

תורה שלמדתי באף

סיפור מרן זיע"א:

כמה אדם חושב על חייו בעולם הזה, הכל הבל! אחרי כמה שנים נגמר! שוכחים את כל הדברים האלה.
 בצעירותנו מה היה לנו? **למדנו עם לחם צר ומים לחץ!**
 כל יום הייתי לוקח איתי לשיבה לחם ועגבניה, יותר מזה לא היה לנו, לחם ועגבניה זה היה כל האוכל. פעם אחת לקחתי שמנת, היו מוכרים קופסא קטנה בשבעה מיל, **אותו יום היה לי חגיגה**, יום טוב, 'זכינו לאכול שמנת'... היה עוני, ובכל זאת למדנו תורה. באותו הזמן היתה חברת 'המקשר', נסיעה מבית ישראל עד לעיר העתיקה היתה בחצי גרוש, היה חבל לי לשלם חצי גרוש, היינו הולכים ברגל בגשם, בשלג, בשביל לחסוך את החצי גרוש הזה, אספתי וחסכתי את החצי גרוש, ומזה התחתנתי.
לא היה לנו כסף לעשות את החתונה, מאיפה יהיה לי כסף לקנות שולחן וכסאות בשביל החדר שלי?
 היה רק חדר אחד צר כשהתחתנו, שירותים בחוץ, ואיזה מטבחון קטן, אמה על אמה ברום אמה, אפשר לעשות אותו מקוה בדיעבד... הכל היה עוני וחוסר כל, אבל ב"ה מי זוכר את הדברים האלה, שכחנו מה היה.
 מעולם לא הייתי לובש חליפה, ליום שבת **היה קונה לי מר אבי מ'אלטע-זאכנ'** שהיו מוכרים בגדים ישנים, איזה בגד משומש שלבשו אותו אולי עשרים אנשים, אחר כך זה שיריים, שירי אדמו"ר...
 הייתי לובש את הבגד האלה, **אבל מזה למדנו תורה**, 'נוצר תאנה יאכל פריה', 'כל המקיים את התורה מעוני סופו לקיימה מעושר', כך הבטיחו רבותינו, ומה שמבטיחים מקיימים!

(שמענו מפי קודשו)

סיפור רבי משה מאיה שליט"א – חבר מועצת חכמי התורה

אני אספר סיפור בקצרה, למרות שלא זאת המטרה לספר סיפורים, אלא ללמוד מהנהגותיו ולו משהו. בזמן מלחמת העולם השנייה הבריטים שלטו בארץ והם אסרו להדליק אור בגלוי, וחייבו את כולם לעשות עלטה מוחלטת. **הייתי ילד קטן ואני זוכר** שכל החלונות היו מכוסים בקרטונים עבים ושחורים. שמו אותם על החלונות בכדי ששום טיפת אור לא תצא לבחוץ, ושהגרמנים ימייש התקרבו למצריים אזי הבריטים החמירו ואסרו להדליק איזשהו אור בבית שמא יפתחו לדקה את הדלת ואז יתגלה מקום הישוב לאויב ע"י האור שיבקע מאותו הבית **והגרמנים יפציצו את כל האזור כולו**. בגזירה כזאת קשה שאסור להדליק אור, מרן זצ"ל לא יכל לעמוד, איך הוא יוכל להפסיק מלימודו הקבוע עד שעת לילה מאוחרת, לא היה אור בשום מקום, לא בבית המדרש ולא בבית האפל ממילא. היה להם בבית שולחן גדול שעליו הם היו סועדים, מרן זצ"ל כיסה אותו בכמה שמיכות מכל כיוון שגם אם יהיה אור מתחת לשולחן, מי שיפתח את הדלת לא יבחין בכך. וכך הוא ישב ולמד על ברכיו חמש שעות כל יום **מתחת לשולחן בין השמיכות**. מאיפה היה לו חמצן, אויר, ואיך הוא לא התעייף לשבת כל כך הרבה זמן על הברכיים – לאלוקים פתרונים.
אבל זה היה מרן זצ"ל, אהבת התורה בלי סוף שלו, שהוא מוכן לסבול את הכל בשביל התורה. עם החום והמחנק העיקר לשבת וללמוד. כשהוא התחיל ללמוד הוא היה שקוע ויכולת לעמוד מסביבו ואפילו לצעוק והוא לא ירגיש כך, **הוא פשוט שוכח עולם ומלואו**.

סיפור רבי יצחק זילברשטיין שליט"א

מעשה מופלא עד למאוד שמענו מיהודי יקר ונכבד:
 בצעירותי השתתפתי מדי יום בשיעור גמרא והלכה. מגיד השיעור היה אברך תלמיד חכם שהוצק חן בשפתותיו, וניכר היה כי עדיו לגדולות. והנה, ערב אחד הגעתי לבית המדרש יחד עם שאר הלומדים, **אך הרב לא הגיע**. לאחר כמה דקות של המתנה, הגיע הגבאי והכריז: "רבותי, כבוד הרב אינו חש בטוב. **הוא ביקש שתבואו לביתו**, שם ימסור הערב את השיעור". חשבתי בלבי, שאם הרב בכל זאת מוסר שיעור, כנראה שהוא רק קצת לא מרגיש טוב. אך כאשר הגענו והשיעור התחיל, התברר כי המצב שונה לגמרי. הרב היה **קודח מחום**. הוא שכב על מטתו, ואפילו לישב לא היה יכול. שכב הרב וקרא את הגמרא תוך שהוא גונח מכאבים. כל כמה רגעים היה מנגב את דמעותיו **של יסורים**... אך על השיעור בשום אופן לא הסכים לוותר. את המחזה הזה אנו לא שוכחים **לעולם ולנצח נצחים**. המגיד שיעור הקנה לנו את ההבנה כי תורה צריך ללמוד וללמד בכל מצב וזמן. וכמה מרגש לשמוע את היהודי מסיים את הסיפור: יודעים אתם מי היה אותו מגיד שיעור, שכל כך מסר נפשו על התורה ועל עם ישראל? **ובכן, היה זה הגאון רבי עובדיה יוסף צוק"ל. מבהיל על הרעיון.**

(והערב נא עמ' 23)

סיפור רבי ישראל מאיר יונה שליט"א – ממקורבי מרן זיע"א

לפי זמן רב פנה אלי מרן ואמר לי: תדע לך **שסבלתי בכל ימי חיי**, מאז שהייתי ילד ועד עכשיו כל חיי היו סבל, תמיד לחמו בי על לא עוול בכפי, והוא הסביר ופירט מה התכוון ב"לא עוול בכפי". אינני יכול לפרט לכם את כל מה שאמר ואת כל מה שסיפר שסבל. חלקם דברים ידועים יותר וחלקם דברים ידועים פחות. אבל באמת כל חייו לחמו בו גם בדברים שפשוט וברור שעשה רק לשם שמים. אם זה בצעירותו בהתמדה שלו, ואם זה בדרך פסיקת ההלכה, ואף בלימוד הש"ס שלו. אם זה במסירת השיעורים ואם זה בדיינות. בבית ישראל, במצרים, בפתח תקוה, בתל אביב, ברבנות הראשית, בתנועת ש"ס, תמיד לחמו בו, ותמיד היה לו צער! וכשאני נזכר במשפט הזה שאמר לי, כואב לי כי **אמר לי את זה עם כאב**. כשאני חושב על זה אני נשבר. ומדוע אני אומר לכם את כל זה? לא בשביל לצער אתכם ח"ו. אני אומר את זה כדי שנדע שהוא למד תורה מתוך צער! תורה שלמדתי באף היא שעמד לי! הוא לא חיכה שיהיה לו ישוב הדעת, כי אם הוא היה מחכה שיהיה לו ישוב הדעת עד היום הוא לא היה לומד, אבל הוא למד מה שלא יהיה, איך שלא יהיה, עם כל מה שדברו עליו, צודקים או לא צודקים, כואב ולא כואב, הוא למד! פתח את הספר ולמד. מה שאני יכול לעשות אעשה! זהו מה שהשי"ת רוצה ממני. היו לו גם בעיות של פרנסה, עם הילדים, בעיות מבית ובעיות מחוץ, ואף **צרות קשות מאוד מאוד** שמטבע הדברים יכול להשבר ליבו של האדם ולהרים ידים ולומר מספיק! באמת שאין לי כח יותר. אבל הוא לא עשה את זה. הוא חיפש לעשות רק את רצון ה', ואם ה' רוצה שאלמד – זה מה שאעשה, ואל אשים ליבי כלל לכל מה שמתרחש, ואת זה אנו צריכים ומחויבים להמשיך בדרכו וללמוד בכל מצב ואופן ובכל המאורעות שעוברים – תמיד להמשיך וללמוד ואל להתחשב בהם כלל! מה נאמר! קשה לנו!! איננו יכולים!! אם לרב היה קשה ובכל זאת למד, גם אנחנו נעשה זאת בעז"ה!!

סיפור רבי עובדיה יוסף שליט"א – נכדו של מרן:

פעם אחת הייתי אצלו ושאלתיו שאלה מסויימת בהלכה, וענה לי, ואח"כ הלכתי לחדר השני לעיין באיזה ספר, וכשבא אצלו רבי משה **מצא אותו יושב ובוכה**, ואז הוא פנה אלי ושאל אותי מה סיפרתי למרן, **ועל מה הוא בוכה**. ואמרתי לו שרק שאלתי שאלה בהלכה, ושוב ניגש רבי משה למרן ושאל אותו על מה הוא בוכה, וענה לו מרן: **איך לא אבכה שזכיתי שהתורה מתקיימת אצלי ואצל זרעי**, ובעז"ה שלא תמוש לעולם.

לזיווג הגון - יהונתן בן רבקה גרציה הי"ו

לעילוי נשמת
 האשה היקרה מרת שולמית רבקה בת אסתר ע"ה
 ת.נ.צ.ב.ה

העליה לציונו של מרן זיע"א החל מיום שלישי בערב ובמשך כל יום רביעי.

זכותו תגן עלינו

סיפור השבוע

סיפור רבי יצחק יוסף שליט"א הראשון ציון

אני רוצה לספר לכם דבר מעניין: מרן זיע"א נפטר לפני 13 שנה, בסוכות אישפזו אותו בביה"ח הוא היה שבועים בלי הכרה ונפטר.

בשבת האחרונה לחיי- שבת חוה"מ סוכות תשע"ד, מרן מתקשר אלי ביום שישי ואומר לי תבא אלי בשבת, כמוכן אבא ביקש אז הלכתי, והנה אחרי הקידוש אחרי סעודת שבת מרן ביקש ממני תיקח אותי לספריה אני רוצה ללמוד. הוא היה על כסא גלגלים כי נפל כמה חודשים קודם ושבר את הגב, **היו לו ייסורי תופת**, כי עשו לו ניתוח וזה לא הצליח.

לקחתי אותו עם הכסא גלגלים לספריה והוא ביקש ממני תביא לי ספר "נודע ביהודה"- זה ספר מלא חריפות ועומק. נתתי לו את הספר.

הוא פתח את הספר והתחיל ללמוד, וכל כמה דקות היה נאנח וצועק אי אי, אני התפלאתי למה לא לקח ספר יותר קל, אבל הוא תפס דוקא את הנודע ביהודה ישב ולמד תשובה אחרי תשובה. עשיתי לו כוס תה הוא לא נגע בזה בכלל, המשיך ללמוד ומידי פעם אומר אי אי.

בשעה 1:00 בלילה הוא סגר את הספר, וראה אותי יושב בסוף של החדר, אומר לי אתה עדיין ער? בא בא שב לידך, התיישבתי לידו והוא בקושי דבר, זה היה שבת האחרונה שהיה איתנו עלי אדמות.

ואז הוא שואל אותי – זו היתה השיחה האחרונה שהיתה לי עם אבא בעוה"ז תגיד אתה יודע מתי **סיימתי את השש פעם ראשונה**, אמרתי לו אני לא יודע, אף פעם לא סיפרת לי. הש"ס זה 2,711 דף.

ואז הוא תפס את היד שלי ואמר לי תשמע אני סיימתי **פעם ראשונה את הש"ס בגיל 15**. אמרתי לו אבא, עם תוס'? חשבתי גמי' ורש"י, הוא אמר לי עם תוס', לא האמנתי איך אפשר להספיק בגיל כזה.

והוא הוסיף ואמר לי: אח"כ חזרתי עוד הפעם וסיימתי

את כל הש"ס בגיל 19. זה מדהים.

ואז שאלתי אותו **אז מתי התחלת?**

והוא סיפר לי סיפור מעניין: שאבא שלו היה סוחר – קונה אורז וסוכר ומוכר את זה וזוה מתפרנס, מדובר בלפני 100 שנה.

היה רכבת מראש פינה לבגדד בעירק, יום אחד אבא שלו קורא לו כשהוא היה בגיל 9.5 אני נוסע לבגדד למסחר ואתה הבן הבכור, אתה צריך לבא איתי ותראה איפה קונים וכך תעשה גם אתה, והוא היה ילד קטן ולא יכל לסרב לאבא ונסעו לבגדד

הסתובבו מסוחר לסוחר,

ואז פנה מרן לאביו ואמר לו בשביל מה להסתובב איתך,

חבל לי על הזמן, שים אותי בביה"כ ואח"כ תבא לקחת אותי.

אבא שלו הסכים ושם אותו בביה"כ זליכא בבגדד, היו שם תלמידי חכמים ששיבו ולמדו, מרן ישב בצד ואבא שלו הלך למסחר, חכם סלמון חוגי עבודי, ואמר את השיעור.

ופתאום **הגיעו לסוגיה שהסתבכו** מרן שמע והתערב ואמר להם אני יכול להגיד משהו, והסביר להם שהפירוש כך וכך והכל מסתדר,

שאל אותו הרב עבדי מאיפה אתה אמר להם אני מארץ ישראל ומחכה לאבא שלי שהלך למסחר, כשהגיע אבא שלו פנה אליו הרב עבדי

ואמר לו: הבן שלך פיקח גדול תשמור עליו הוא יהיה גדול בישראל

שלח אותו לישיבה, ומספר לי מרן כשהזרנו ברכבת מבגדד לראש

פינה, הוא שמע ממנו איך הרב עבדי שיבח אותו, ואז מרן אמר

לעצמו, ככה אני פיקח ובעל שכל **אני אתן את כל המוח שלי לתורה**.

ובנסיעה הזאת ברכבת הוא קיבל על עצמו לסיים את הש"ס,

ואז הוא ישב בלילות דף ועוד דף עד סיים **את כל הש"ס בגיל 15**

תראה מה עושה מילה טובה. לכן אדם שאתה אומר לו אתה כשרוני

אתה פיקח חבל לך על הזמן, **כמה עידוד זה נותן לאדם**,

ככה היה מרן מוכיח גם אותנו ואומר לנו, אתה לא מתאים לך

לעשות ככה אתה יש לך שכל, לא חבל עליך,

ככה אבא היה מדבר איתנו.

להצלחת ידידנו היקר

הרה"ג ר' **חזקיהו בן שרה** שליט"א

זכות מרן תגן בעדו לבריאות איתנה

ויזכה לרוות נחת מכל יוצאי חלציו

עין הרע – מתורתו של מרן זיע"א

עשב הרודא מבטל עין הרע

מרן החיד"א כותב בספרו ככר לאדן: לדור ודור אודיע, כי העשב הנקרא **רודא** מועיל נגד עין הרע, ולבטל כישוף, ומרבני עיר הקודש ירושלים שמעתי מעשה נורא על זה, ויש שם קדוש **רוטא**, ויכוין הנושא את העשב הנזכר בשם זה, וטוב לו.

ובלשון המשנה העשב הזה נקרא **הפיגס**, ומועיל גם נגד מגיפה (**הפיגס** הוא אותיות מגיפה).

(ענף עץ אבות, פרק ב' משנה ט"ז)

עין הרע להעלות לתורה שני אחים

אמר רב (ב"מ קז): אסור לו לאדם שיעמוד על שדה חבירו בשעה שעומדת בקמותיה, משום עין הרע, והיינו דאמר רב יהודה לרבין: רבין אחי, לא תקנה שדה הסמוכה לעיר, שכל בני אדם מסתכלים בה, ויפגעו על ידי עין הרע בתבואתה.

ועיין לתלמיד המהר"ם בספרו תשב"ץ (סימן ק"צ) שכתב שמצד הדין יכולים לעלות ולקרות בספר תורה שני אחים, או אב ובן זה אחר זה, **ואין מניחין לעשות כן אלא מפני עין הרע**, וכן פסק מרן בשולחן ערוך (או"ח סימן קמ"א סעיף ו').

ובספר נוהג כצאן יוסף (דף קל"ז ע"א) כתב שראה במקום אחד, שארבעה אחים עלו לספר תורה בזה אחר זה, והרב במקום לא מיחה בהם, באומרו דמאן דלא קפיד – לא קפדינן בהדיה.

(ענף עץ אבות, עמ' קל"ז)

עין הרע בחכם גדול

כתוב בגמ', לכן לא יתרברב לפני בני אדם, יש בני אדם אומרים כך עשיתי וכך עשיתי, אמנם אינו אומר שקר, אבל כשאומר כך, ויש אחד רשע שיש לו עין צרה עין רעה, ישים עליו עין הרע,

ואחרי יום אחד ילך מהעולם.

היה חכם אחד בגמ', נפגש עם שני חכמים, לא אנשים סתם, והיה אומר כמה הברקות יפות ומעניינות, אמרו לו, כל כך אתה חכם? לא ידענו! אחרי יום אחד מסכן, **העין הרע שלהם פגע בו ומת**. אפילו חכמים יש בהם עין הרע, הם לא שמים לב, לא בכונה רוצים להזיק ח"ו, איזה חכם יעשה דבר כזה בכונה, אלא מרוב ההתלהבות פוגע בו העין הרע וחס ושלום יכול ללכת מהעולם.

(שמענו מפי קודשו)

עין הרע בברית מילה

מאוד צריך אדם להזהר על ילד כשמביאים אותו לברית, יש בן פורת יוסף תינוקות נחמדים מאוד, תענוג להסתכל על פניו, כמו פרח, ויוצא פרח ויצץ ציץ ויגמול שקדים, אך מוכרחים להביא אותו לבית הכנסת, ושם יש הרבה קהל, **ואולי יש ח"ו איזה אחד שיתן עליו עין הרע**, לכן מקשטים אות ב'רודא', שזהו שם מלאך, עשב הרודא שמברכים עליה עשבי בשמים, תולים אותו מימינו משמאלו, "יפול מצדך אלף ורובה מימינך אלף לא יגשי", ועל ידי כך הוא ניצול מעין הרע.

סגולה זהו כתבה מרן החיד"א בספרו פתח עיניים, וכן מנטא – נענע, הירקות האלה מגרשים את העין הרע. צריך האדם לחוש לדברים האלה.

(שמענו מפי קודשו)

בדידי הוה עובדא

כשהייתי צעיר מעט אחרי החתונה, באו אלי זוג לברך אותם, והיה לנו בבית אגרטל יפה שקיבלנו מתנה, והאורחים הסתכלו עליו בהתפעלות ואמר: איזה יופי, איזה יופי, ומיד לאחר שיצאו מהבית נפל האגרטל ונשבר אף על פי שאף אחד לא נגע בו, מה זה יכול להיות, **בודאי עין הרע**, לכן כדאי שאדם יקח בידו את הצמח שנקרא "רודא" שכתב עליו מרן החיד"א (בספר ככר לאדן) שהוא טוב נגד עין הרע, וגם כשאני הייתי הולך לארועים גדולים וכו' הייתי לוקח את הצמח הזה בכיס.

(מתוך הספר פניני יביע אומר)

שבט מוסר

לע"נ מרת עזיזה בת פרחיה ע"ה

לע"נ מרת מרים בת רבקה ע"ה

להצלחת ר' חיים בן עזיזה הי"ו

ורעיתו יהודית בת מרים הי"ו